

казва съ лишение отъ наслѣдство, изключване отъ обществото или отъ нѣкое дружество. Навсѣкѣждѣ има принудителни мѣрки за изпълнението на закона. Ще кажете: „Ами нали всѣки народъ има свои схващания и разбира- ния“? Да, всѣки човѣкъ отдѣлно, или всѣко сѣмейство, всѣко общество може да си има свои схващания, но тѣ не измѣнятъ онзи божественъ законъ, върху който почива нашето растене. Докато сме въ съгласие съ тоя законъ, за който говори Христосъ, у насъ ще има растежъ, ще има подъемъ на нашитѣ мисли и чувства, замахъ или разширение на нашата воля, и тогава ние лесно ще може да се разберемъ. Това ще бѣде всѣкога, докато сме въ връзка съ малкитѣ и голѣмитѣ закони. Обаче, отъ момента, когато нарушимъ съзнателно или несъзнателно единъ отъ тѣзи закони, малкъ или голѣмъ, нарушава се и равновѣсието въ насъ. Ние не може да разберемъ причината на безпокойствието ни, криво ни е, недоволни сме и търсимъ причината у другитѣ хора. Това безпокойствие може да произлѣзе отъ нѣща. Напр., ти си духовенъ или културенъ човѣкъ, минавашъ покрай нѣкой овчаръ, който си пасе овцетѣ и си казващъ: „Какво хубаво ядене може да се приготи отъ тѣзи агънца“! Взимашъ едно отъ тѣхъ и го заколишъ. Не мине много врѣме и у тебе се заражда една необяснима тѣга. Или единъ богатъ човѣкъ вижда едно дѣте и казва: „Отъ това бѣдно дѣте ще стане нѣщо“ и го издържа въ училището. Азъ взимамъ агнето, като емблема на всички наши криви постѣпки, а не говоря за месоядството. Ние се мислимъ много културни хора, а въпрѣки това цѣль свѣтъ страда, и еврейтѣ отъ страдания не може да се освободятъ. Днесъ всички се запитватъ, кои сѣ причинитѣ на страданията. Едни мислятъ, че виновници за страданията на човѣчеството сѣ богатитѣ хора; други мислятъ, че виновници сѣ управляващитѣ и т. н., а въ сжщностъ причината на нашитѣ страдания сѣ ония агънца, които ние сме яли. Щомъ изядете едно отъ тѣзи агънца, всички въ сѣмейството ви, ще имате много неприятности прѣзъ цѣлия си животъ. Нарушили сте една отъ малкитѣ заповѣди и ще бѣдете най-малкъ въ Царството Божие. Ще ме запитате: „Ами какво да правимъ ние, които сме изяли толкова агънца“? — Ще бѣдете най-малки въ Царството Божие. „Нѣма ли поне едно изключение“? — Нѣма.